

Prikaatin komentajien terveiset

Sain toimia Pohjois-Karjalan prikaatin komentajana kesästä 1994 alkaen lähes neljä vuotta.

Virkaan tullessani päätös prikaatin koulustoiminnan keskittämisestä Kontiorantaan oli jo tehty. Sen toteuttamiseksi kasarmi 2 peruskorjattiin ja muitakin tilajärjestelyjä tehtiin riittävän majoituskapasiteetin luomiseksi. Samassa yhteydessä mahdollistui sekä Kontiorannan että Ylämyllyn varuskuntien perinne-esineistön siirtäminen tarkoituksenmukaisiin tiloihin ja rantasaunan kunnostaminen.

Varusmieskoulutus Ylämyllyllä ”Paloaukean varuskunnassa” päättyi 29.11.1997 Aliupseerikoulun siirtyessä Kontiorantaan. Seuraavana vuonna prikaatiin kohdistui uusia supistamisvelvoitteita. Kesällä 1994 lakkautetun Pioneerikompanian lisäksi oli lopetettava toinen pataljoonan johtoporras (Joensuun Pataljoonan esikunta) ja yksi perusyksikkö. Väistämättä mieleen nousi kysymys: Saavutetaanko nyt kestävä pohja, sellainen panos/tuotos -suhde ja kustannustehokkuus, mikä mahdollistaa prikaatin säilymisen pitkälle eteenpäin?

Prikaatin keskeisin tehtävä, varusmieskoulutus, sujui saapumiserästä toiseen hyvin ja kesti vertailun muiden joukko-osastojen suhteen. Kiitos siitä kuului tietysti kaikille kouluttajille ja aivan erityisesti Aliupseerikoululle, joka tuotti tasaisen varmasti hyviä varusmiesjohtajia.

Taistelukoulutuksessa oli jonkin aikaa merkittävänä ongelmana panssarivau-
nujen puuttuminen. Nehän olivat oleellinen osa taistelukentän kuvaa. Erityisesti panssarintorjuntamiesten mutta kaikkien muidenkin sotilaiden oli ne tunnettava pystyäkseen niiltä suojautumaan ja niitä tuhoamaan. Puute saatiin auttavasti poistetuksi ”lainaamalla pysyvästi” vaunu Kainuun Prikaatista. Osaava tankkimiehistö löytyi omasta henkilöstöstä.

Prikaatin henkilöstörakenteen koostuminen ”jäkäreistä” ja ”tykkimiehistä” näkyi selvästi vielä komentaja-aikanani. Höytiäisen eri puolilla eri varuskunnissa ja eri aselajeissa oli kehittynyt ja syvälle juurtunut erilaisia ”varmasti ainoita oikeita” tapoja ja toimintamalleja, joiden yhdenmukaistaminen ja henkilöstön yhteensulautuminen vaativat luonnollisesti oman aikansa.

Pieni mutta näkyvin ja kuuluvin osa prikaatia oli Karjalan Sotilassoittokunta. Se oli välttynyt lakkautukselta ja osoitti jatkuvasti korkeatasoisella toiminnallaan olemassaolonsa oikeutuksen. Sen soit-tajien laatutasosta kertoivat monet voitot sotilassoittajien valtakunnallisissa mestaruuskilpailuissa.

Mieleenjääviä säännöllisesti toistuvia tapahtumia olivat valatilaisuudet eri kum-
mikunnissa sekä prikaatin vuosipäivän tilaisuudet. Tietysti oli lukuisia muitakin tapahtumia ja vierailuja varuskunnassa, mm. talvella 1995 ulkovaltojen sotilas-
asiamiehet tutustuivat prikaatiin.

Muistan komentaja-aikaani Pohjois-Kar-
jalan prikaatissa kokonaisuudessaan tyy-
tyväisin mielin. Oli monitahoisia asioita hoidettavana, oli paljon uutta opittavaa, tuli paljon uusia kokemuksia. Yhteistoi-
mintasuhteet eri tahoille toimivat hyvin. Ympäröivän yhteiskunnan maanpuolus-
tusmyönteisyys ja tuki prikaatille oli voi-
makas. Lämmin kiitos prikaatilaisille ja kaikille ystäville, joihin sain tutustua.

Lauri Ruonansuu
Komentajana 1994-1998

